Lietas Nr. A420312116
Lietas arhīva Nr. A42-00886-17/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 19.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējam /pers. A/, pieteicēja pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Ilzei Skačkovai un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Iekšlietu ministrijas pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/ un Valsts policijas pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Iekšlietu ministrijas 2016.gada 19.augusta lēmuma Nr.1-66/65 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas 2016.gada 14.jūnija lēmumu Nr.195 seržants /pers. A/, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes Saeimas objektu apsardzes nodaļas kārtībnieks, atvaļināts no dienesta ar 2016.gada 21.jūniju (pēdējā darba diena) par Valsts policijas 2014.gada 16.septembra iekšējo noteikumu Nr.36 "Valsts policijas ētikas kodekss" 7., 9.punkta un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6.panta 1. un 4.punkta prasību neievērošanu. Pieteicējs šo lēmumu apstrīdēja.

[2] Ar Iekšlietu ministrijas 2016.gada 19.augusta lēmumu Nr.1-66/65 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs naktī uz 2016.gada 26.martu spēļu zālē /nosaukums D/, /adrese E/, būdams stiprā alkohola reibuma stāvoklī, lamājās rupjiem vārdiem, draudēja ar fizisku izrēķināšanos, uz policijas darbinieku aizrādījumiem nereaģēja, vairākkārtīgi mēģināja iesist apsardzes darbiniekiem, traucēja spēļu zāles apmeklētājiem, ar ko ignorēja vispārpieņemtās uzvedības normas, kā arī traucēja cilvēku mieru un uzņēmuma (spēļu zāles) darbu. Kaut arī pieteicējs spēļu zālē atradās no darba brīvajā laikā, daudzas konfliktā iesaistītās personas pieteicēju atpazina kā Valsts policijas darbinieku. Ar šādu rīcību pieteicējs kaitēja ne tikai savai kā policijas darbinieka, bet visai Valsts policijas reputācijai. Pieteicējs konfliktā iesaistītajām personām radīja priekšstatu par policijas darbinieku visatļautību un nesodāmības sajūtu. Tādējādi pieteicējs nav ievērojis Valsts policijas 2014.gada 16.septembra iekšējo noteikumu Nr.36 "Valsts policijas ētikas kodekss" 7. un 9.punktu, ar ko pārkāpis Dienesta gaitas likuma 6.panta 1. un 4.punkta prasības.

[2.2] Pieteicēja norādītais, ka viņš ne spēļu zālē, ne policijas iecirknī nav lamājies ar rupjiem necenzētiem vārdiem, kas aizskar apkārtējo cilvēku cieņu, draud ar izrēķināšanos un atlaišanu no darba, ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem. Liecinieku/pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ (iepriekš uzvārds /pers. H/), /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/ liecības nav pretrunā ar videoierakstā redzamo, gluži pretēji videoieraksts tās apstiprina. Tajās ir līdzīga notikumu interpretācija attiecībā uz pieteicēja uzvedību, tādēļ tām ir augstāka ticamības pakāpe nekā pieteicēja paskaidrojumiem un /pers. M/ liecībām. Turklāt nav sapratīga izskaidrojuma, kādēļ liecinieki būtu ieinteresēti nepatiesu liecību sniegšanā un liecību saskaņošanā ar mērķi panākt pieteicēja sodīšanu.

[2.3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa videonovērošanas kameru (ārdurvis un dežūrdaļas telpas) ieraksti par laika posmu no 2016.gada 26.marta plkst.0.30 līdz plkst.4.00 nav saglabājušies.

[2.4] Administratīvā pārkāpuma lieta, kurā pieteicējs saukts pie atbildības par uzvedību spēļu zālē, ir izskatīta. Pieteicējs atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā (sīkais huligānisms) un viņam uzlikts naudas sods. Lēmums nav pārsūdzēts. Pieteicēja administratīvā pārkāpuma lietas tiesiskuma izvērtēšana nav Iekšlietu ministrijas kompetencē.

[2.5] Pieteicējs izdarīja tīšu disciplinārpārkāpumu. Pieteicēja nesodīšana, varētu ietekmēt disciplīnas stāvokli Valsts policijā – veicinātu nihilismu un pārējiem policijas darbiniekiem rādītu negatīvu piemēru. Pieteicējs ar savu rīcību ir diskreditējis sevi kā valsts amatpersonu un zaudējis cieņu un uzticību, jo nav iespējams paļauties uz viņa turpmākās rīcības tiesiskumu un pamatotību, veicot dienesta pienākumus Valsts policijas struktūrvienībās, kā arī tiesisku izturēšanos ārpus darba laika. Zaudēto uzticību nav iespējams atjaunot. Ir nodarīts kaitējums Valsts policijas interesēm – Valsts policijas cieņai un uzticībai. Atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatēti. Ir konstatēti Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 10.panta 1. un 5.punktā paredzētie atbildību pastiprinošie apstākļi – pieteicējs turpināja rupji un necenzēti lamāties, kaut gan viņam vairākkārt tika aizrādīts par šādas rīcības nepieļaujamību un disciplinārpārkāpumu izdarīja alkohola ietekmē. Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 15.panta ceturtajā daļā noteiktam, konstatējot Disciplināratbildības likuma 10.panta 5.punktā minēto atbildību pastiprinošo apstākli, jāpiemēro konkrēts disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta. Tādējādi pieteicējam piemērotais disciplinārsods ir tiesisks, atbilstošs un samērīgs ar pieteicēja izdarītā pārkāpuma smagumu.

[3] Pieteicējs iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[3.1] Pieteicējs nav pārkāpis Valsts policijas 2014.gada 16.septembra iekšējo noteikumu Nr.36 "Valsts policijas ētikas kodekss" 7., 9.punktu un Dienesta gaitas likuma 6.panta 1. un 4.punkta prasības. Iekšlietu ministrija nav pārbaudījusi visus lietas materiālus kopumā un savstarpējā sakarībā.

[3.2] Pieteicējs nav veicis administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās darbības. Aizturēšanas protokols netika noformēts, varēja brīvi doties mājās. Ne 2016.gada 26.martā, ne 2016.gada 4.aprīlī Valsts policijā reģistrētā informācija nenorāda uz faktu, ka pieteicējs ir veicis sīko huligānismu

alkohola reibumā. Administratīvā pārkāpuma protokolā norādītais neapstiprinās ar videoierakstā no spēļu zāles redzamo. Atbildība par sīko huligānismu iestājas gadījumā, ja tiek konstatēts, ka persona lamājas necenzētiem vārdiem, kādi fiksēti administratīvā pārkāpuma protokolā. Administratīvā pārkāpuma protokolā rupji vārdi nav fiksēti. Līdz ar to pie atbildības pieteicējs ir saukts nepamatoti. Administratīvā pārkāpuma lietā sūdzība netika iesniegta, jo sods bija mazāks par izdevumiem juridiskajai palīdzībai. Soda samaksa nav uzskatāma par vainas atzīšanu, jo administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīts, ka pieteicējs tam nepiekrīt.

[3.3] Apgalvojums, ka pieteicējs lamājās ar rupjiem un necenzētiem vārdiem, nav patiess un pierādīts. Nav vērtēts, kas ir rupji un necenzēti vārdi. Iestādes norādītais neatbilst /pers. K/, /pers. L/, /pers. J/ paskaidrojumiem. Minētie paskaidrojumi neapstiprinās ar spēļu zāles videoierakstā redzamo, ir pretrunīgi un vērtējami kritiski. Ne /pers. K/, ne /pers. L/ pie pieteicēja nepienāca un neaizrādīja, ka pieteicējs kādam traucē. Minētās personas nebija klāt, kad pienāca /pers. J/ un alkohola reibumā uzsāka konfliktu, lietojot necenzētus vārdus un izsakot draudus, vicinot rokas pa gaisu. Tātad nevarēja dzirdēt pieteicēja un /pers. J/ savstarpējo sarunu. /pers. H/, /pers. I/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. N/, /pers. O/ un /pers. P/ nevar liecināt, ka pieteicējs protokolā norādītajā vietā un laikā lamājies rupjiem necenzētiem vārdiem, jo nav notikumu dalībnieki. Ārste, veicot apskati, medicīniskās pārbaudes protokolā ierakstīja to, ko lūdza policijas darbinieki (pieteicējs rupji nelamājās, bija mierīgs un nedraudēja ārstei ar izrēķināšanos). Turklāt ārstes ieraksts protokolā nevar pierādīt faktus, kas notika spēļu zālē vai policijas iecirknī.

[3.4] Rakstveida pierādījumi un Lēmumā norādītais ir pretrunā ar spēļu zāles video ierakstā redzamo notikumu gaitu, tādēļ rakstveida pierādījumi ir vērtējami kritiski. Tostarp no ieraksta nav redzams, ka pēc apsardzes darbinieku ierašanās, notiek savstarpēja grūstīšanās, kurā iesaistās gan /pers. M/, gan pieteicējs. Pieteicējs sevi nepozicionēja kā policijas darbinieku.

[3.5] Iestādes, veicot pārbaudi, iepazinās tikai ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirknī reģistrētiem administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, neizmantojot visus videoierakstus, līdz ar to nepareizi konstatēja lietas faktiskos apstākļus, kuriem ir būtiska nozīme lietas izskatīšanā.

[3.6] Neskatoties uz to, ka alkohola koncentrācija bija 1,69 promiles, pieteicējs nebija stiprā alkohola reibumā, jo alkohola iedarbība ir individuāla.

[3.7] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes Saeimas objektu apsardzes nodaļas priekšnieks ir sniedzis pozitīvu pieteicēja raksturojumu.

[4] Valsts policija paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, balstoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Iekšlietu ministrija paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, balstoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem. Papildus paskaidro, ka, lai konstatētu Disciplināratbildības likuma 10.panta 5.punktā norādīto apstākli, nav būtiski, kāda ir alkohola koncentrācija, pietiek, ka ir konstatēta alkohola esamība organismā.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve prasību uzturēja, balstoties uz rakstveidā sniegto argumentāciju. Savukārt Valsts policijas pārstāve un Iekšlietu ministrijas pārstāve prasību neatzina, minot rakstveidā sniegto pamatojumu.

Tiesa sēdē nopratināja lieciniekus - /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. N/, /pers. M/ un /pers. H/.

Motīvu daļa

[7] Pieteicējs ir saukts pie disciplināratbildības par Disciplināratbildības likuma 3.panta otrajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu – tādu darbību veikšanu, kas nav saistītas ar dienesta pienākumu pildīšanu, bet kas diskreditē iestādi un mazina uzticību valsts pārvaldei.

Iestāde uzskata, ka pieteicējs nav ievērojis Dienesta gaitas likums 6.panta 1. un 4.punkta un Valsts policijas 2014.gada 16.septembra iekšējo noteikumu Nr.36 "Valsts policijas ētikas kodekss" 7., 9.punkta prasības.

Dienesta gaitas likuma 6.panta 1. un 4.punktā ir noteikts, ka amatpersonas vispārīgie pienākumi ir ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus, kā arī ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus. Valsts policijas 2014.gada 16.septembra iekšējo noteikumu Nr.36 "Valsts policijas ētikas kodekss" *(lietas 133.-135.lapa)* 7.punkts paredz, ka Valsts policijas amatpersona (darbinieks) ar savu uzvedību gan dienestā (darbā), gan personiskajā dzīvē, nekaitē ne Valsts policijas, ne paša reputācijai. Minēto noteikumu 9.punkts nosaka, ka Valsts policijas amatpersona (darbinieks) gan pildot dienesta (darba) pienākumus, gan ārpus dienesta (darba) laika un vietas nelieto aizvainojošus vai rupjus izteicienus, neaizskar personas godu un cieņu, nav augstprātīgs un ir iecietīgs pret citu personu uzskatiem un pārliecību.

Pieteicējs uzskata, ka disciplinārpārkāpuma izdarīšana nav pierādīta.

Tādējādi pastāv strīds par lietas faktiskajiem apstākļiem – vai pieteicējs ir veicis darbības, kuras vērtējamas kā disciplinārpārkāpums. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde pamatoti pieteicēja rīcībā ir konstatējusi amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu ārpus dienesta pienākumu pildīšanas.

[8] Atbilstoši Lēmumā norādītajam disciplinārpārkāpums izpaudies tādējādi, ka pieteicējs no dienesta pienākumu pildīšanas brīvajā laikā naktī uz 2016.gada 26.martu spēļu zālē /nosaukums D/, /adrese E/, kā arī aizturēšanas laikā, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā, uzvedies agresīvi, vienlaikus pozicionējot sevi kā policijas darbinieku.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs spēļu zālē atradās no dienesta pienākumu pildīšanas brīvajā laikā un bija alkohola reibumā.

Pieteicējs atzīst alkohola lietošanu pirms spēļu zāles apmeklēšanas, kā arī spēļu zālē.

No medicīniskās pārbaudes protokola Nr.1671 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai *(lietas 77.-78.lapa)* izriet, ka pieteicēju 2016.gada 26.martā plkst.2.55 pārbaudīja ārste /pers. R/ un atzina, ka ir konstatēts alkohola reibums. Protokolā norādīts, ka pieteicējam no mutes ir alkohola smaka, portatīvais izelpojamā gaisa kontroles aparāts *Alcoquant 6020* 2016.gada 26.marta plkst.3.06 uzrādīja 1,69 ‰ (*Alcoquan*t mērījums 1,78, kļūdas korekcija 0,09), 2016.gada 26.marta plkst.3.21 uzrādīja 1,62 ‰ (*Alcoquant* mērījums 1,70, kļūdas korekcija 0,08).

Tātad pieteicējs bija alkohola reibumā, tomēr tas pats par sevi nav pamats atzīt, ka pieteicējs ir pieļāvis amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu ārpus dienesta pienākumu pildīšanas, ar ko diskreditē Valsts policiju un mazina uzticību valsts pārvaldei. Tāpēc ir jānoskaidro, kādas darbības pieteicējs veica, būdams alkohola reibumā.

[10] No Lēmuma izriet, ka pieteicējs uzvedās agresīvi, savukārt pieteicējs to noliedz.

[10.1] Par to, ka pieteicējs spēļu zālē lietoja lamuvārdus, liecina personas, ar kuru kopā pieteicējs apmeklēja spēļu zāli, /pers. M/ paskaidrojums

un tiesas sēdē sniegtā liecība, spēļu zāles apmeklētājas /pers. J/ paskaidrojumi un tiesas sēdē sniegtā liecība, spēļu zāles klientu apkalpošanas speciālistes /pers. K/ paskaidrojums un tiesas sēdē sniegtā liecība, spēļu zāles apsarga /pers. L/ tiesas sēdē sniegtā liecība, apsarga /pers. H/ ziņojums, paskaidrojums un tiesas sēdē sniegtā liecība, kā arī apsarga /pers. I/ ziņojums un paskaidrojums. Proti, /pers. M/ 2016.gada 12.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 91.-93.lapa)* norādīts, ka /pers. A/ sievieti pasūtījis necenzētiem vārdiem. Tiesas sēdē /pers. M/ liecināja, ka, savā starpā runājot, lietoja lamuvārdus. Pieļāva iespēju, ka pieteicējs lietoja necenzētus vārdus, bet konkrēti pateikt nevarēja. /pers. J/ paskaidrojumā *(lietas 72.-73.lapa)* norādīts, ka pēc tam, kad aptuveni 20 minūtes abi vīrieši nepārtraukti lamājās necenzētiem vārdiem, viņa viņiem aizrādīja. /pers. J/ 2016.gada 3.jūnija paskaidrojumā *(lietas 141.-143.lapa)* norādīts, ka /pers. J/ lūdza vīriešiem izbeigt lietot necenzētus vārdus, jo viņai bija nepatīkami un pazemojoši atrasties tādā vidē. Kā atbildi uz lūgumu /pers. J/ dzirdēja apvainojumus un necenzētu lamāšanos. Vīrieši uzvedās ļoti agresīvi. /pers. K/ 2016.gada 22.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 99.-101.lapa)* norādīts, ka tad, kad viņiem palaimējās, viņi savstarpēji kliedza, lamājās rupjiem un necenzētiem vārdiem. Abi vīrieši lamājās necenzētiem vārdiem uz /pers. J/, tas nebija viens vārds, bet tas bija visu laiku, kamēr notika konflikts ar /pers. J/. No /pers. K/ tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka lamājās abi vīrieši. No /pers. L/ tiesas sēdē sniegtās liecības var secināt, ka lamājās abi vīrieši. /pers. H/ 2016.gada 26.marta ziņojumā *(lietas 71.lapa)* norādīts, ka, ierodoties spēļu zālē, pamanījis divus vīriešus, kuri skaļi uzvedās, lamājās ar necenzētiem vārdiem. /pers. H/ 2016.gada 13.maija paskaidrojumā *(lietas 106.lapa)* norādīts, ka vīrieši pārāk skaļi uzvedās, lamājās ar necenzētiem vārdiem. Arī tiesas sēdē liecinieks /pers. H/ apstiprināja, ka pieteicējs lamājās. Apsarga /pers. I/ 2016.gada 26.marta ziņojumā *(lietas 70.lapa)* norādīts, ka, ierodoties objektā, pamanīja divus vīriešus, kuri ļoti skaļi runāja ar kolēģi, kā arī lamājās ar necenzētiem vārdiem. /pers. I/ 2016.gada 13.maija paskaidrojumā *(lietas 107.lapa)* norādītais, ka viņš iegāja spēļu zālē un ieraudzīja, ka stāv kolēģis kopā ar diviem vīriešiem, kuri ļoti skaļi runāja ar viņu, kā arī lamājās ar necenzētiem vārdiem.

No lietas materiālos esošā spēļu zāles video ieraksta *(lietas 114.lapa)* ir redzams, ka starp pieteicēju un /pers. J/ vairākkārt notiek vārdu apmaiņa. Redzams, ka ik pa brīdim konflikta risināšanā iesaistās /pers. L/ un /pers. K/. Spēļu zālē ierodas /pers. H/. Starp pieteicēju, /pers. M/ un /pers. H/ notiek vārdu apmaiņa. Spēļu zālē ierodas /pers. I/ un palīdz /pers. H/ risināt radušos situāciju. Pēc tam pieteicējs un /pers. M/ tiek izvesti no spēļu zāles. Video ierakstam nav skaņas, tādēļ no tā nevar izdarīt secinājumus, vai tiek lietoti lamuvārdi. Tomēr video ierakstā redzamais nedod pamatu apšaubīt minēto personu sniegto paskaidrojumu un liecību ticamību. Gluži pretēji, neverbālā komunikācija starp personām norāda uz minēto paskaidrojumu un liecību ticamību.

Ņemot vērā minētos pierādījumus, tiesa konstatē, ka pieteicējs spēļu zālē ir lietojis aizvainojošus un rupjus izteicienus.

[10.2] No pārsūdzētā lēmuma izriet, ka pieteicējs ne vien lietoja lamuvārdus, bet arī citādi uzvedās agresīvi, savukārt pieteicējs to noliedz.

Par pieteicēja agresīvo uzvedību spēļu zālē liecina /pers. H/ ziņojumā, paskaidrojumā un tiesas sēdē, kā arī /pers. I/ ziņojumā un paskaidrojumā sniegtā informācija. Proti, /pers. H/ 2016.gada 26.marta ziņojumā *(lietas 71.lapa)* norādīts, ka ierodoties spēļu zālē pamanīti divi vīrieši. /pers. H/ piegāja klāt un pieprasīja atstāt iestādi, uz ko vīrieši sāka agresīvi uzvesties, un viens no vīriešiem ar asu kustību mēģināja ieķerties /pers. H/ rokā, sakarā ar ko tika pielietots fizisks spēks, lai nomierinātu vienu no vīriešiem, bet tajā pašā brīdī otrs vīrietis uzbruka /pers. H/ kolēģim, kurš atbrauca palīgā. /pers. H/ 2016.gada 13.maija paskaidrojumā *(lietas 106.lapa)* norādīts, ka pēkšņi, negaidot viens no vīriešiem ieķērās /pers. H/ kreisajā rokā, sakot, ka tūlīt dabūs. Tiesas sēdē /pers. H/ liecināja, ka divas vai trīs reizes prasīja, lai uzvedas klusāk, ka traucē citiem. Atceras spēļu zāles kameras Nr.13 video ieraksta 23:32 minūtē redzamo momentu *(lietas 114.lapa)*, kad ar roku pēkšņi viņu aizķēra. Pirmo reizi esot brīdinājis viņu neaiztikt, pēc tam pieteicējs viņu otrreiz aiztika. /pers. I/ 2016.gada 26.marta ziņojumā *(lietas 70.lapa)* norādīts, ka, ierodoties objektā, tika pamanīti divi vīrieši, kuri runāja ar kolēģi. Pēc neilga laika, viens no vīriešiem uzbruka kolēģim, bet otrs vīrietis uzbruka /pers. I/. /pers. I/ 2016.gada 13.maija paskaidrojumā *(lietas 107.lapa)* norādīts, ka viens no vīriešiem ieķērās rokā kolēģim un otrs vīrietis sita ar dūri pa seju /pers. H/, bet netrāpīja, jo /pers. H/ izvairījās no sitiena.

No video ieraksta *(lietas 114.lapa)* redzams, kā pieteicējs un /pers. M/ atrodas pie spēļu automātiem, ierodas /pers. H/, norit saruna, ierodas /pers. I/, turpinās saruna, kuras laikā pieteicējs tuvojas /pers. H/, /pers. M/ ar roku viņu atvirza nostāk, pieteicējs tuvojas /pers. H/, /pers. M/ viņu atkal atvirza nostāk, pieteicējs tuvojas /pers. H/, starp pieteicēju un /pers. H/ sākas fiziska sadursme.

Ņemot vērā video ierakstā redzamo pieteicēja un /pers. M/ neverbālo komunikāciju, /pers. H/ mierīgo izturēšanos līdz brīdim, kad sākas fiziska sadursme, tiesa /pers. H/ un /pers. I/ sniegto informāciju atzīst par ticamu. Video ierakstā redzamais nav pretrunā /pers. H/ un /pers. I/ norādītajam lietas apstākļu izklāstam. Tātad pieteicējs spēļu zālē uzvedās agresīvi, ne vien lamājoties, bet arī izprovocējot fizisku sadursmi.

[10.3] Pieteicēja pārstāve uzsver, ka pieteicējam sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā pieteicējs ir norādījis, ka tam nepiekrīt. Savukārt lēmums administratīvā pārkāpuma lietā nav pārsūdzēts vienīga tādēļ, ka lētāk bija samaksāt sodu, nekā maksāt par juridiskajiem pakalpojumiem.

Lietas materiālos ir pieteicējam 2016.gada 26.martā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC 199109 *(lietas 64.-65.lapa)* par to, ka 2016.gada 26.martā plkst.0.05 /adrese E/, spēļu zālē /nosaukums D/ pieteicējs, būdams stiprā alkohola reibuma stāvoklī, lamājās rupjiem vārdiem (pašol nahuj, bļeģ, pidari, sukas, lohi), draudēja ar fizisku izrēķināšanos, vairākkārtīgi mēģināja iesist apsardzes darbiniekiem, uz policijas darbinieku aizrādījumiem nereaģēja, uzbāzās spēļu zālē esošajiem apmeklētājiem, ar ko ignorēja vispārpieņemtās uzvedības normas, kā arī traucēja cilvēku mieru un uzņēmuma (spēļu zāles) darbu. Pieteicējs parakstījis protokolu norādot, ka tam nepiekrīt. Tāpat lietas materiālos ir arī Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa 2016.gada 20.aprīļa lēmums, ar kuru /pers. A/ saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.pantu uzlikts naudas sods 70 *euro (lietas 140.lapa)*.

Tiesas ieskatā minētajiem dokumentiem nav izšķirošas nozīmes lietas izskatīšanā, jo uz aizvainojošu un rupju izteicienu lietošanu un fiziskas sadursmes izprovocēšanu no pieteicēja puses norāda pietiekami daudz citu ticamu pierādījumu.

[10.4] No lietas materiāliem ir jāsecina, ka pieteicējs ir turpinājis uzvesties agresīvi arī pēc aizturēšanas. Proti, 2016.gada 26.martā plkst.2.55 pieteicējs no Valsts policijas Rīgas Reģiona pārvaldes Rīgas Ziemeļu iecirkņa nogādāts valsts SIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrā" uz medicīnisko pārbaudi. /pers. G/ 2016.gada 9.jūnija paskaidrojumā *(lietas 110.lapa)* norādīts, ka pieteicējs, ekspertīzē sēžot rindā, uzvedās neadekvāti, mēģināja /pers. G/ izprovocēt uz kautiņu, sakot "panāc, es Tevi te izrubīšu, Tu neesi policists, Tu esi salaga" u.c. aizskarošiem vārdiem. /pers. G/ aizrādījis par to, ka šāda rīcība ir nepieļaujama, lai sēž mierīgi, pieteicējs vienalga turpināja pie sevis aizskaroši runāt. /pers. F/ 2016.gada 10.jūnijā paskaidrojumā *(lietas 111.lapa)* norādīts, ka uz medicīnisko ekspertīzi bija atvests arī pieteicējs, kas policijas darbiniekiem draudējis ar tiesu darbiem, teicis, ka "nebeigsies labi". Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr.1671 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai, ko aizpildījusi ārste /pers. R/ *(lietas 77.-78.lapa)*, norādīts, ka pieteicējs ir nemierīgs, garastāvoklis nelīdzsvarots, rupji lamājas, draud izrēķināties, atlaist no darba.

Savukārt no /pers. N/ 2016.gada 6.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 58.-59.lapa)* norādītā izriet, ka /pers. N/ konkrēti nevar norādīt, ka pieteicējs būtu lamājies necenzētiem vārdiem.

Kaut arī no /pers. N/ 2016.gada 6.aprīļa paskaidrojuma un tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka viņš nav dzirdējis pieteicēju lamājamies, tas nenozīmē, ka pieteicējs nelamājās. Pirmkārt, /pers. N/ notikuma vietā ieradās tikai pēc tam, kad apsardzes darbinieki pieteicēju un /pers. M/ jau bija izveduši ārā no spēļu zāles, tādēļ /pers. N/ nav redzējis un dzirdējis spēļu zālē notikušo. Otrkārt, tas, ka /pers. N/ nedzirdēja pieteicēju lamājamies, neizslēdz iespēju pieteicēja lamāšanos dzirdēt citām personām. Policisti /pers. G/ un /pers. F/, kā arī ārste /pers. R/ ir norādījuši, kā konkrēti pieteicējs ir uzvedies. Līdz ar to tiesa piešķir ticamību /pers. G/, /pers. F/ un /pers. R/ sniegtajam lietas apstākļu izklāstam.

Tiesa secina, ka pieteicējs ir turpinājis agresīvi uzvesties, draudot un lamājoties, arī pēc tam, kad pameta spēļu zāli.

[10.5] Tiesa norāda, ka administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumi, kas satur ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņa prasījumi vai iebildumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. To paredz Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmā daļa. Tā kā pieteicēja paskaidrojumus neapstiprina citi pierādījumi, tad pieteicēja paskaidrojumi paši par sevi neatstāj ietekmi uz situācijas novērtējumu.

[11] Iestāde uzsver, ka pieteicējs sevi pozicionēja kā policijas darbinieku, savukārt pieteicējs to noliedz.

Uz to, ka pieteicējs sevi reprezentēja kā policijas darbinieku, norāda /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/ un /pers. H/. Proti, /pers. J/ paskaidrojumā *(lietas 72.-73.lapa)* norādīts, ka /pers. M/ sāka viņu apsaukāt un turpināja lamāties necenzētiem vārdiem, bet otrs vīrietis sāka vicināt gar seju kaut kādu apliecību, sakot, ka viņš ir policijas darbinieks, tādēļ brīvdienās var uzvesties kā grib. No /pers. J/ tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka vīrieši teikuši, ka ir no policijas, redzējusi sarkanu apliecību. /pers. K/ 2016.gada 22.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 99.-101.lapa)* norādīts, ka pirms apsardzes darbinieku ierašanās vecākais vīrietis uzrādīja Valsts policijas darbinieka apliecību, teikdams, ka viņam tāpat nekas nebūs, ko tad policiju sauc, ja viņi paši ir policijas darbinieki. No /pers. K/ tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka pieteicējs un /pers. M/ pateica, ka ir policijas darbinieki un parādīja apliecības. /pers. L/ 2016.gada 21.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 97.-98.lapa)* norādīts, ka vecākais vīrietis izvilka no kabatas policijas darbinieka apliecību un parādīja sievietei, teikdams: "Tev vajag policiju, lūdzu, te ir". No /pers. L/ tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka viņš zināja, ka /pers. M/ ir policijas darbinieks, savukārt par pieteicēju to nojauta. Pieteicējs /pers. J/ parādīja apliecību, visticamāk tā bija policijas darbinieka apliecība. No /pers. H/ tiesas sēdē sniegtās liecības izriet, ka pieteicējs un /pers. M/ paši pateica, ka ir no policijas, tāpēc /pers. H/ viņiem vēl skaidrojis, ka it īpaši tad, ja ir policisti, jāzina kā uzvesties.

Pieteicējs apšauba minēto paskaidrojumu un liecību ticamību. Pieteicējs nav teicis, ka ir policists, policijas apliecību nav rādījis. Iespējams, ka par pieteicēja amatu tika uzzināts pieteicēja mantu apskates laikā, kad tika izņemta policista apliecība.

Novērtējot video ierakstā redzamo, tiesa secina, ka, lai arī liecinieku liecības skaidri neapstiprinās ar video ierakstā redzamo, tomēr četras liecinieku liecības ir ievērojams skaits, no kā var secināt, ka ar liecinieku liecībām pierādījumi ir pietiekami.

No 2016.gada 26.marta administratīvās aizturēšanas protokola Nr.196 *(lietas 79.-80.lapa)* redzams, ka pieteicējam cita starpā izņemta Valsts policijas darbinieka apliecība. /pers. P/ 2016.gada 7.aprīla ziņojumā *(lietas 89.lapa)* norādīts, ka dežūrdaļā pieteicējs pats izlika personīgās mantas un dokumentus, pēc kā tika noskaidrots, ka viņš ir policijas darbinieks, jo viņam bija dienesta apliecība. Vienlaikus ziņojuma sākumā norādīts, ka /pers. P/ dežūras laikā 2016.gada 26.martā plkst.0.20 tika saņemta informācija, ka /adrese E/, spēļu zālē /nosaukums D/ notiek konflikts, kurā, iespējams, ir iesaistīti policisti. Tātad no minētā ziņojuma izriet, ka sākotnējā informācija par policistu iesaistīšanos konfliktā vēlāk tika apstiprināta. Minētais tiesas secinājums atbilst arī /pers. L/ tiesas sēdē liecinātajam, ka, zvanot policijai, teicis, ka personas ar policijas darbinieku apliecībām uzvedas neadekvāti. No /pers. N/ 2016.gada 6.aprīļa paskaidrojuma *(lietas 58.-59.lapa)* izriet, ka /pers. N/ no apsardzes darbiniekiem uzzināja, ka aizturētie spēļu zālē rādījuši policijas darbinieka apliecības. No /pers. G/ 2016.gada 8.jūnija paskaidrojuma *(lietas 110.lapa)* izriet, ka apsardzes darbinieks /pers. H/ teicis, ka abas aizturētās personas ir policijas darbinieki. No /pers. F/ 2016.gada 10.jūnija paskaidrojuma *(lietas 111.lapa)* izriet, ka apsardzes darbinieki pateica, ka vīrieši varētu būt policijas darbinieki, jo spēļu zālē esot rādījuši kaut kādas apliecības.

Tātad spēļu zālē konfliktā iesaistītās personas pieteicēju atpazina kā policijas darbinieku par ko notikuma vietā informēja izsauktos policistus. Lietā esošie pierādījumi nav pretrunā ar /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/ un /pers. H/ sniegto informāciju, bet gan apstiprina atsevišķus minēto personu norādītos faktus. Līdz ar to tiesa atzīst, ka /pers. J/, /pers. K/, /pers. L/ un /pers. H/ norādītā informācija ir ticama un kopsakarā ar citiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem pierāda, ka pieteicējs spēļu zālē sevi ir pozicionējis kā policijas darbinieku. Savukārt pieteicēja paskaidrojumus citi pierādījumi neapstiprina.

[12] Apkopojot minēto, jāsecina, ka pieteicējs, būdams alkohola reibumā, ir lietojis aizvainojošus un rupjus izteicienus, izprovocējis kautiņu, draudējis turklāt šo darbību laikā konfliktā iesaistītās personas pieteicēju atpazina kā policijas darbinieku. Tādējādi pieteicējs ar minēto rīcību ir pieļāvis amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu – lietojis aizvainojošus un rupjus izteicienus, aizskāris personu godu un cieņu, kaitējis Valsts policijas un paša reputācijai.

Kā atzīts judikatūrā salīdzināmās lietās, tad ierēdņi, arī specializētajā dienestā esošie, ir īpaša personu kategorija, kas veic izpildvaras funkcijas, un attiecībā uz šīm personām noteiktas gan īpašas sociālās garantijas, gan arī prasības, tostarp, ka ierēdnis arī ārpus amata pienākumu izpildes laika nedrīkst diskreditēt sevi, iestādi un valsti, ka ierēdnim ar pietiekamu cieņu jāizturas pret citiem sabiedrības locekļiem un jārespektē viņu tiesības, ka ierēdnim jāuzvedas tā, lai tiktu vairota uzticība valsts pārvaldei *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 6.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-705/2008 9.2.punktu)*.

Pieteicēja rīcība, alkohola reibumā lietojot aizvainojošus un rupjus izteicienus, kā izprovocējot fizisku sadursmi, draudot tādā veidā, ka visas konfliktā iesaistītas personas atpazīst viņu kā policijas darbinieku, diskreditē Valsts policiju un mazina uzticību valsts pārvaldei. Konkrētajā gadījumā pieteicējs izturējās neētiski ne vien spēļu zālē, bet arī komunikācijā ar kolēģiem. Tas nozīmē, ka Valsts policijas diskreditācija izpaudusies ne tikai attiecībā uz sabiedrību, bet arī iestādes ietvaros.

Tātad iestāde pamatoti pieteicēja rīcībā ir konstatējusi amatpersonas vispārīgo pienākumu un ētikas principu pārkāpumu ārpus dienesta pienākumu pildīšanas, kā arī pamatoti ir secinājusi, ka pieteicējs ar savām darbībām ir diskreditējis Valsts policiju un mazinājis uzticību valsts pārvaldei.

[13] Par konstatēto disciplinārpārkāpumu pieteicējam ir piemērots disciplinārsods – atvaļināšana no valsts dienesta.

Saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 15.panta pirmās daļas 6.punktā noteikto, piemērojot disciplinārsodu, cita starpā ņem vērā atbildību pastiprinošos apstākļus. Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 10.panta 5.punktā noteiktajam atbildību par disciplinārpārkāpumu pastiprina apstāklis, ka amatpersona disciplinārpārkāpumu izdarījusi alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai reibumā, vai amatpersona savlaicīgi nav izpildījusi rīkojumu par medicīnisko pārbaudi, lai konstatētu alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi vai reibumu.

Pieteicējam ir konstatēts alkohola reibums. Par to lietā strīda nav. Alkohola reibumu cita starpā apliecina medicīniskās pārbaudes protokols Nr.1671 alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai *(lietas 77.-78.lapa)*. Līdz ar to ir konstatējama Disciplināratbildības likuma 10.panta 5.punktā norādītā atbildību pastiprinošā pazīme – pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarījis alkohola reibumā.

Disciplināratbildības likuma 15.panta ceturtajā daļā noteikts: ja ir konstatēts šā likuma 10.panta 5.punktā paredzētais apstāklis, kas pastiprina atbildību par disciplinārpārkāpumu, piemēro disciplinārsodu – atvaļināšana no dienesta.

Tas nozīmē, ja pieteicējs disciplinārpārkāpumu izdarījis alkohola reibumā, piemērojot disciplinārsodu, nav nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus par piemērojamā soda veidu, jo likumdevējs jau ir izšķīries, ka konkrētajos apstākļos samērīgs ir tikai viens disciplinārsoda veids – atvaļināšana no dienesta.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pieteicējs saskaņā ar Disciplināratbildības likuma 15.panta ceturto daļu konkrētajos apstākļos jāatvaļina no dienesta.

[14] Pieteicējs atsaucas uz 2016.gada 13.aprīļa raksturojumu *(lietas 96.lapa)*.

Minētajā raksturojumā norādīts, ka pieteicējs Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes Saeimas objektu apsardzes nodaļas kārtībnieka amatā dien no 2012.gada 1.janvāra. Pieteicējs dienesta laikā parādījis sevi kā labu un apzinīgu policijas darbinieku. Atbildīgi attiecas pret uzliktajiem pienākumiem. Uzticēto apbruņojumu un ekipējumu uztur kārtībā. Tiešo priekšnieku pavēles un rīkojumus izpilda precīzi un savlaicīgi. Pēc rakstura emocionāli līdzsvarots, spēj sadarboties un rēķinās ar citiem, uzņēmīgs, sabiedrisks, disciplinēts, kolektīvā komunikabls. Sarunās ar cilvēkiem pieklājīgs. Ar visām instrukcijām, pavēlēm un rīkojumiem, kas reglamentē policijas darbību ir iepazinies. Paredzētos teorētiskos un fiziskos normatīvus ir nokārtojis. Disciplināri sodīts nav.

Izvērtējusi norādīto raksturojumu, tiesa atzīst, ka tam nav nozīmes lietas izskatīšanā, jo tas neattiecas uz notikumiem 2016.gada 26.martā. Tāpat raksturojumā norādītajam nav nozīmes, izvēloties disciplinārsoda veidu, jo iestādei šajā jautājumā nav rīcības brīvības.

[15] Ievērojot minēto, Lēmums ir tiesisks, bet pieteikums – noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2016.gada 19.augusta lēmuma Nr.1-66/65 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S.Audzere